

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 73. Præclara Benedicti XIII. Pontificis gesta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

rolum Collicolam Spoletinum Cameræ Sæc. XVIII.
Apostolicæ Thesaurarium, Gregorium A.C. 1728.
Selleri Dominicanum S. Palatii Magistrum & denique Leandrum Porziam
Foro Juliensem Ord. S. Benedicti Congregationis Cassinensis Abbatem, &
S. Congregationis Indicis Consultorem,
cui adjectit titulum Presbyterialem
S. Calixti. His Pontifex die vigesima
Septembris adjunxit Petrum Aloysium
Carafam Neapolitanum, Archiepiscopum
Larissæ, Cardinalem Episcopum
tit. S. Laurentii in Pane & Perna,
necnon Josephum Accorambonum Spoletanum Cardinalem Presbyterum tit.
S. Mariæ Transpontinæ.

§. LXXIII.

Præclara Benedicti Pontificis gesta.

Quamvis Benedictus Papa summa
senectute, gravibusque morbis
pene confectus esset, impigro tamen
conatu Sacras Pastoralis Officii fun-
ctiones obibat, & quidem Mense De-
cembri anni prioris centum omnino
Clericos Sacris Ordinibus initiatus est,
ac die vigesima Junii Ecclesiam ad
S. Marcellum ritu solemni sacravit.
ipsiusque sermonem ad populum habuit.
Eadem sedulitate in vitam & miracula
Venerabilis Margarithæ de Cortona
inquiri. & proximæ Canonisationis

Bbb 5 acta

Sæc. XVIII. acta confici coravit. Habebantur in
A. C. 1728. super plures Congregationes, in quibus decretum est, Viros doctrina & pietate claros Auctoritate Apostolica ad Sinarum Imperium esse ablegandos, ut certam atque idoneis testibus comprobatam haurirent notitiam de martyrio duorum FF. Prædicatorum & unius Franciscani & Capuccini, qui in odium fidei a Sinensibus Anno 1724. trucidati dicebantur, ipso Deo eorum Zelum coronante per luculentum miraculum; relatum enim erat, quod abscessum P. Capucini caput per tres horas Christi Evangelium denuntiarit, ac plurimi ex Infidelibus hoc prodigo ad amplectendam fidem Catholicam pernoti fuerint. Præterea Pontifex, ægre tamen Abbat Merlino concesserat, ut centum viginti novem sermones, quos Benedictus adhuc Cardinalis ac Beneventanus Archiepiscopus ad populum dixerat, in unum volumen contractos typis ederet; eodem quoque anno Carolus Marinius Cardinalis librum edidit, in quo hujus Pontificis vitam & virtutes a die, quo Purpuram Romanam induit, usque ad hunc annum descripsit; cum autem hic liber nunquam publicam lucem aspicerit, communior opinio est, hunc fœtum jussu humillimi hujus Pontificis fuisse omnino suppressum.

§. LXXIV.